

Svar (30/7 92):

Indenrigsministeren (Svend Erik Hovmand, fg.):

Spørgsmålet om sikkerhed vedrørende gasledninger henhører under henholdsvis Arbejds- og Boligministeriets ressort.

I begrundelsen for spørgsmålet er der bl.a. anført følgende:

»I forbindelse med miljøministerens supplerende svar af 25. juni 1992 på spørgsmål nr. S 760 siger Statens Brandinspektion angående eksplosions- og brandfare, »at der på det foreliggende grundlag ikke er en særlig risiko for skader på personer eller ejendom som følge af brand eller eksplosion i en udsivende gas.«

Jeg skal på givne foranledning præcisere følgende:

I forbindelse med miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 760 underrettede Miljøstyrelsen Indenrigsministeriet om, at et gasudslip i Ålborg Kommunes bygasnet foruden at være uacceptabelt ud fra et miljømæssigt synspunkt tillige eventuelt kunne frembyde brand- eller eksplosionsfare. Indenrigsministeriet anmodede på denne baggrund Statens Brandinspektion om en udtalelse.

Statens Brandinspektion udtalte i skrivelse af 14. maj 1992 følgende:

»I forbindelse med sagens vurdering har brandinspektionen været i kontakt med Ålborg Brandvæsen og Gasforsyningen i Ålborg.

På det foreliggende grundlag skønner brandinspektionen, at der i Ålborg ikke er en særlig risiko for skader på personer eller ejendom som følge af brand eller eksplosion i en udsivende gas.

Brandinspektionen lægger til grund, at det er overvejende sandsynligt, at gasudslippet er forholdsvis jævnt fordelt på det gamle, ca. 200 km lange bygasnet. Antændelige koncentrationer vil kunne opstå i forbindelse med udsivning i lukkede rum samt ved egentlige ledningsbrud. I begge tilfælde vil gassen kunne lugtes ved gaskoncentrationer, der ligger betydeligt under den grænse, hvorved gassen kan antænde.

Brandinspektionen har fået forståelsen af, at befolkningen gennem den offentlige debat er informeret om disse luftmæssige faresignaler.«

Spm. nr. S 960

Til *socialministeren* (7/7 92) af:

Anna-Marie Hansen (S):

»Vil ministeren give en oversigt over skærmede enheder på plejehjem i de danske kommuner og over personalenorme-ringerne i de skærmede enheder samt oplysninger om, hvilke personaleuddannelser og efteruddannelser der tilbydes personalet i de skærmede enheder?«

Begrundelse

Spørgsmålet om senildementes vilkår har flere gange været behandlet i § 71-tilsynet og i Folketingets Sundhedsudvalg, og der har været afholdt samråd med sundhedsministeren i Sundhedsudvalget, hvortil kommer, at der er udgivet adskillige rapporter om spørgsmålet, alt sammen med det formål at forbedre senildementes vilkår. Men uanset dette lader det til, at de senildemente stadig lades i stikken.

Svar (14/7 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Socialministeriet har i januar 1991 udgivet en rapport om initiativer for gamle med demens. Rapporten bygger bl.a. på resultater fra en spørgeskemaundersøgelse til en række kommuner og plejehjem/plejecentre.

Af rapporten fremgår, at 15 pct. af plejehjemmene har en skærmet enhed. Omkring halvdelen af enhederne fungerer hele døgnet. Øvrige fungerer færre timer og ned til under 36 timer om ugen. Antallet af beboere i enheden varierer fra 4 til ca. 15 personer.

Skærmet enhed er et begreb, der anvendes om mange forskellige måder, hvorpå der indrettes en niche for demente i plejehjemmets hverdag. Der er desuden meget store forskelle mellem de steder, der kalder sig skærmede enheder. Der kan således ikke siges noget generelt om personalenormeringer i skærmede enheder. Personalenormeringerne er særlig høje i nogle af de skærmede enheder og andre steder som i resten af plejehjemmet.

Af undersøgelsen fremgår, at der personale-mæssigt er store forskelle på de enkelte plejehjem. Personalekvotienten (antal fuldtidsstillinger pr. beboer) varierer fra mindre end 0,7 til mere end 1,3.

Den uddannelse, som en personalegruppe har på et plejehjem, varierer fra plejehjem til plejehjem og hermed også for den del af perso-